

Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven.

TOT VROOM AANDENKEN AAN

DE HEER

ALFRED GAUBLOMME

echtgenoot van Mevrouw

MARGUERITE BRUGGEMAN

geboren te St.-Martens-Lierde, op 12 november 1903 en godvruchtig overleden in de St. Franciscuskliniek te Brakel, op 3 mei 1977, gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

De families **GAUBLOMME** en **BRUGGEMAN**,

zijn zeer erkentelijk om uw bliken van kristelijke deelneming en **DANKEN U**.

Na onze dood gaat het leven verder, de wereld zet verder door met wat de afgestorvenen er gerealiseerd hebben : men geeft zich dag aan dag voor alwie na ons komen. Daardoor zou ieder leefgemeenschap een tikje schoner en beter moeten worden naar de wens van de Schepper die in heel dat scheppingswerk het eeuwig geluk van ieder mens op het oog heeft.

De stille en soms onverwachte daad van het « aardse verscheiden » doet ons meteen stilstaan bij die mens, van wie wij nu meteen méér gaan houden ; doet ons denken aan ons eigen zo kort verblijf — ook al schijnen wij nog in volle len tijld — en doet ons beseffen dat elke mens iemand is om nooit te vergeten... want God heeft hem méér liefgehad dan iemand van ons kan vermoeden.

« Heer, wees mij, zondaar genadig », bad de tollenaar, achteraan in de tempel en deze ging gerechtvaardigd naar huis. Wie zichzelf kent weet dat om het goede moet gestreden worden en dat het kwade tiert als onkruid.

Daarom mag hij, als ieder sterveling, de Heer als de tollenaar tegemoetgaan en bekennen : « Heer, het kon beter geweest zijn in mijn leven, ook ik heb misdaan tegen de hemel en tegen U ». Komt, laat ons feest vieren want er zal vreugde zijn in de hemel, méér dan voor honderd die te goed staan met zichzelf.